ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr.A420280516
Lietas arhīva Nr.A42-00745-17/43

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2017.gada 30.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Staņislavs Linkevičs,

piedaloties pieteicējam /pers. D/, pieteicēja pārstāvim /pers. E/, atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts meža dienesta pārstāvei /pers. F/, trešajai personai /pers. G/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pieteicēja /pers. D/ pieteikumā par Valsts meža dienesta 2016.gada 20.jūlija lēmuma Nr.VMD1-20/548 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākais mežzinis Kubulu pagasta īpašuma "/nosaukums/" īpašniekam /pers. G/ 2015.gada 11.martā izsniedza koku ciršanas apliecinājumu Nr.951780 saimniecībā "/nosaukums/" meža 3.kvartāla 1. un 2.nogabalos.

Pieteicēja /pers. D/ īpašums "/nosaukums/" robežojas ar īpašumu "/nosaukums/".

/pers. D/ 2016.gada 21.aprīlī vērsās Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecībā ar apstrīdēšanas iesniegumu, lūdzot anulēt Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākā mežziņa 2015.gada 11.martā izsniegto koku ciršanas apliecinājumu Nr.951780 saimniecībā "/nosaukums/". Pieteicējs iesniegumā norāda, ka īpašuma "/nosaukums/" īpašnieks /pers. G/ ir izgriezis kokus pieteicējam piederošā mežā, kas robežojās ar /pers. G/ cirsmu.

Ar Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības 2016.gada 23.maija lēmumu Nr.VM1.1-10/129 atstāts negrozīts Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākā mežziņa 2015.gada 11.marta lēmums Nr.951780 "Par koku ciršanas apliecinājuma izsniegšanu saimniecībā "/nosaukums/"".

Pieteicējs minēto lēmumu apstrīdēja Valsts meža dienesta ģenerāldirektoram.

Ar Valsts meža dienesta (turpmāk arī VMD vai atbildētājs) 2016.gada 20.jūlija lēmumu Nr.VMD1-20/548 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības 2016.gada 23.maija lēmums Nr.VM1.1-10/129.

Lēmums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[1.1] Pamatojoties uz /pers. D/ apstrīdēšanas iesniegumu par nelikumīgu koku ciršanu 2016.gada 28.aprīlī tika veikta atkārtota pārbaude dabā, apsekojot robežas, un konstatēts, ka robeža un robežzīmes starp Balvu novada Kubulu pagasta īpašumu "/nosaukums/" (zemes vienības kadastra apzīmējums /numurs A/) un īpašumu "/nosaukums/" (zemes vienības kadastra apzīmējums8580040050) ir dabā labi saskatāma un atbilst Civillikuma 1100.pantā noteiktām prasībām. Īpašumā "/nosaukums/" 2015.gada 11.martā izsniegtais apliecinājums koku ciršanai Nr.951780 ir izsniegts atbilstoši Ministru kabineta 2012.gada 18.decembra noteikumu Nr.935 "Noteikumi par koku ciršanu mežā" (turpmāk – Noteikumi Nr.935) 69.punkta prasībām. Īpašumā "/nosaukums/" ir uzsākta koku ciršana, pamatojoties uz apliecinājumu koku ciršanai Nr.951780, cirsmas robežas nav pārkāptas, līdz ar to īpašumā "/nosaukums/" patvaļīga koku ciršana nav konstatēta.

[1.2] Lēmumā VMD norāda, ka esošās situācijas atrisināšanai VMD iesaka īpašumā veikt precīzo zemes kadastrālo uzmērīšanu, kuru sniedz tikai zemes kadastrālajā uzmērīšanā sertificēta persona - mērnieks. Iegūtie precīzās kadastrālās uzmērīšanas dati būtu par pamatu turpmāk novērst strīdu par robežu atbilstību.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts /pers. D/ pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums motivēts šādi.

[2.1] Ministru kabineta 2011.gada 27.decembra noteikumu Nr.1019 "Zemes kadastrālas uzmērīšanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.1019) tiesību normas nosaka tehniskās prasības robežas stāvoklim, lai to varētu atzīt par

tehniskajām prasībām atbilstošu.

Pieteicējs norāda, ka Austrumlatgales virsmežniecības virsmežziņa 2012.gada 6.jūlija lēmumā Nr.1.4-5/337 tika secināts, ka nevar viennozīmīgi pateikt, kura no robežstigām, vai robežzīmēm ir absolūti precīzā vietā, bet ar robežstigu precizēšanu valsts Meža dienests nenodarbojas.

Par minēto faktu tika sastādīts pārbaudes akts Nr.2617-01/2012.

Pamatojoties uz šiem faktiem un apstākļiem, Valsts Meža dienests iepriekš neizsniedza koku ciršanas apliecinājumu.

Līdz ar to pati iestāde 2012.gadā fiksēja, ka robeža starp saimniecībām "/nosaukums/" un „/nosaukums/" neatbilst prasībām, lai varētu tiesiski tikt izsniegts ciršanas apliecinājums.

Saimniecības "/nosaukums/" īpašnieks līdz pat šim brīdim nav veicis robežu atjaunošanu dabā saskaņā ar Noteikumiem Nr. 1019.

[2.2] Pieteicējs arī norāda, ka, neskatoties uz to, ka robežu jautājums tā arī līdz 2015.gada 11.martam netika sakārtots, Valsts meža dienests izsniedza 2015.gada 11.martā ciršanas apliecinājumu Nr.951780 /pers. G/.

Pēc izsniegtā ciršanas apliecinājuma saņemšanas /pers. G/ uzsāka koku ciršanu, kas noveda pie strīda par koku ciršanu pieteicēja zemē, par ko tika iesniegts iesniegums Valsts policijā.

[2.3] Pieteicējs uzskata, ka Valsts meža dienests ir prettiesiski izsniedzis ciršanas apliecinājumu, jo faktiskā situācija un apstākļi, salīdzinot ar 2012.gada 6.jūlija lēmumā Nr.1.4-5/337 minētajiem faktiem un apstākļiem nav mainījušies, tas ir, robežas nav sakārtotas atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Nav saprotams, kādēļ Valsts meža dienests, kurš jau 2012.gadā ir konstatējis, ka robežas neatbilst prasībām, 2015.gadā konstatē, ka robežas atbilst prasībām, lai gan šajā starpposmā Noteikumiem Nr.1019 atbilstošas darbības no sertificētu mērnieku puses nav veiktas.

[3] Valsts meža dienests tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikumu neatzīst pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka dokumentu, kas apliecinātu, ka joprojām pastāv īpašumu "/nosaukums/" un "/nosaukums/" robežstrīds, un uz kuru pamata VMD būtu tiesīgs neizsniegt (vai atzīt par prettiesisku) ciršanas apliecinājumu Nr.951780, VMD rīcībā nav. Kā izriet no Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 24.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-113/2012 *(skat. sprieduma 9.punktu)*, robežu neatbilstību būtu jāatzīst abiem īpašniekiem un jābūt vismaz uzsāktai strīda risināšanas procedūrai. Pierobežnieka (šai gadījumā - pieteicēja) iesniegums un viedoklis pats par sevi nevar būt tiesisks pamats robežstrīda atzīšanai un apliecinājuma koku ciršanai neizsniegšanai.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs un viņa pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

Valsts meža dienesta pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka pieteicējs savā mežā pirms /pers. G/ arī saņēmis ciršanas apliecinājumu un nav norādījis uz robežstrīda esamību.

Trešā persona /pers. G/ pieteikumu neatzina, norādot, ka viņš sava meža robežas zina un visu dara likumīgi.

Tiesas sēdē kā liecinieki tika nopratināti /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. S/ un /pers. T/.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējusi pieteicēja un atbildētāja sniegtos argumentus, liecinieku liecības, lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Meža likuma 12.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka, lai uzsāktu koku ciršanu mežā, nepieciešams apliecinājums, bet šī likuma 1.panta 2.punkts noteic, ka apliecinājums ir Valsts meža dienesta izsniegts dokuments, kas apliecina konkrētas plānotās darbības likumību un ir uzskatāms par šīs darbības atļauju.

Minētais nozīmē, ka VMD kompetencē ir attiecīga apliecinājuma izdošana, par ko lietā nepastāv strīds.

Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai VMD Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākais mežzinis Kubulu pagasta īpašuma "/nosaukums/" īpašniekam /pers. G/ 2015.gada 11.martā pamatoti izsniedza koku ciršanas apliecinājumu Nr.951780 saimniecībā "/nosaukums/" meža 3.kvartāla 1. un 2.nogabalos.

/pers. D/ īpašums "/nosaukums/" robežojas ar īpašumu "/nosaukums/".

[7] No Meža likuma 12.panta otrās daļas 1.punkta izriet vispārīga rakstura norma, kas noteic, ka apliecinājumu neizsniedz, ja plānotā darbība neatbilst normatīvo aktu prasībām.

No Meža likuma arī izriet, ka viens no tā mērķiem ir veicināt meža ekonomiski, ekoloģiski un sociāli ilgtspējīgu apsaimniekošanu un izmantošanu, visiem meža īpašniekiem vai tiesiskajiem valdītājiem nodrošinot vienādas tiesības, īpašuma tiesību neaizskaramību un saimnieciskās darbības patstāvību un nosakot vienādus pienākumus.

Saskaņā ar Meža likuma 43.panta pirmās daļas 2.punktu meža nozarē valsts pārvaldes funkcijas veic Valsts meža dienests, kas uzrauga visos Latvijas mežos to normatīvo aktu ievērošanu, kuri regulē meža apsaimniekošanu un izmantošanu.

Noteikumu Nr.935 79.punkts noteic, ka pirms lēmuma pieņemšanas par apliecinājuma izsniegšanu vai atteikumu izsniegt apliecinājumu Valsts meža dienests pārbauda iesniegto informāciju un: veic pārbaudi mežā, ja tas nepieciešams iesniegtās informācijas pārbaudei vai precizēšanai; pārbauda, vai meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs normatīvajos aktos noteiktajā termiņā ir samaksājis naudas sodu par meža apsaimniekošanas un izmantošanas noteikumu pārkāpumiem, par ko lēmums stājies spēkā pēc 2012.gada 1.janvāra, un atlīdzinājis mežam nodarītos zaudējumus, par ko tiesas spriedums stājies spēkā pēc 2012.gada 1.janvāra, izņemot gadījumu, ja plānota sanitārā cirte; pārbauda, vai visos zemes vienībā esošajos nogabalos meža inventarizācija ir veikta pirms mazāk nekā 20 gadiem; pieprasa citu institūciju atzinumus, ja tas nepieciešams informācijas iegūšanai par attiecīgās institūcijas kompetences jomu. Institūcija atzinumu sniedz 10 darbdienu laikā pēc Valsts meža dienesta pieprasījuma saņemšanas. Ja institūcija 10 darbdienu laikā nesniedz atzinumu vai citu informāciju par apliecinājuma izsniegšanu, apliecinājuma izsniegšanu uzskata par saskaņotu.

Tā kā Meža likuma izpratnē meža apsaimniekošana un izmantošana ir arī meža izciršana un atjaunošana, VMD, tiesas ieskatā, ir tiesisks pamats ciršanas apliecinājuma pieprasījuma gadījumā izvērtēt arī ar meža inventarizāciju saistītos jautājumus, piemērojot šajā jomā izdotos normatīvos aktus, tostarp arī Noteikumus Nr.935 u.c. normatīvos aktus.

Tādējādi tiesa secina, ka normatīvie akti dod tiesības un uzliek pienākumu VMD savu tiešo pienākumu izpildē vadīties ne tikai no Meža likuma un uz tā pamata izdoto normatīvo aktu prasībām, bet arī no citiem speciālajiem normatīvajiem aktiem. Minētais nozīmē, ka VMD, izvērtējot apliecinājuma izdošanas lietderību, ir jāvadās arī no normatīvajiem aktiem, kas regulē meža inventarizācijas jautājumus.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2012.gada 11.janvārī Austrumlatgales virsmežniecības Viļakas nodaļā pieteicējs iesniedza iesniegumu koku ciršanai kopšanas cirtē Balvu novada Kubulu pagasta saimniecības "/nosaukums/" (kad. Nr.38580040050) meža 1. kvartālanbsp; l.. 2., 5., 6.. 7.nogabalos 3,4 ha platībā. Austrumlatgales virsmežniecības Viļakas nodaļas mežzinis /pers. O/ ar savu lēmumu atteica izsniegt ciršanas apliecinājumu pieteicējam. Viļakas nodaļas mežziņa /pers. O/ 2012.gada 10.maija Nr.3-13/54 lēmumā par atteikumu izsniegt ciršanas apliecinājumu noradīts, ka, veicot pārbaudi dabā, konstatēts, ka saimniecībai "/nosaukums/" ierīkotas divas robežzīmes Nr.2 un Nr.3, kā arī divas robežstigas starp robežzīmēm 2-3 un 3-4 ar blakus esošo īpašumu "/nosaukums/" (kad. Nr./numurs/, zemes vienības Nr.3858040005). Īpašuma "/nosaukums/" robežas, kuras robežojas ar blakus esošo īpašumu "/nosaukums/", dabā nav ierīkotas atbilstoši normatīvo aktu prasībām un nav identificējamas. Starp /pers. D/ un blakus esošā

nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieku /pers. G/ ir strīds par robežām. Lēmums pamatots ar Civillikuma 1036., 1100.pantiem, Meža likuma 12.panta otrās daļas 1.punktu, Valsts meža dienesta likuma 2.panta otro daļu, Ministru kabineta 2004.gada 16.novembra noteikumu Nr.945 "Valsts meža dienesta nolikums" 3.18.apakšpunktu *(lietas 36. – 41.lapa)*.

Ar Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības 2012.gada 6.jūlija lēmumu Nr.1.4-5/237 atstāts negrozīts Viļakas nodaļas mežziņa /pers. O/ 2012.gada 10.maija Nr.3-13/54 lēmums.

Pēc nepilniem trīs gadiem 2015.gada 11.martā Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākais mežzinis Kubulu pagasta īpašuma "/nosaukums/ī" īpašniekam /pers. G/ izsniedza koku ciršanas apliecinājumu Nr.951780 saimniecībā "/nosaukums/" meža 3.kvartāla 1. un 2.nogabalos. Minētais meža saimniecības "/nosaukums/" 3.kvartāla 1. un 2.nogabals robežojas ar pieteicēja saimniecības "/nosaukums/" mežu, par kuru jau 2012.gadā bija strīds par robežām.

Pieteicējs norāda, ka minētais strīds par robežām nav beidzies un tāpēc Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākajam mežzinim nebija tiesību 2015.gada 11.martā izsniegt koku ciršanas apliecinājumu Nr.951780 Kubulu pagasta īpašuma "/nosaukums/" īpašniekam /pers. G/ saimniecībā "/nosaukums/" meža 3.kvartāla 1. un 2.nogabalos.

VMD uzskata, ka dokumentu, kas apliecinātu, ka joprojām pastāv īpašumu "/nosaukums/" un "/nosaukums/" robežstrīds, un uz kuru pamata VMD būtu tiesīgs neizsniegt (vai atzīt par prettiesisku) ciršanas apliecinājumu Nr.951780, VMD rīcībā nav.

Tiesas sēdē nopratināts kā liecinieks Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākais mežzinis /pers. O/, kurš norādīja, ka 2015.gada 11.martā Kubulu pagasta saimniecības "/nosaukums/" īpašnieks /pers. G/ iesniedza iesniegumu koku ciršanai kailcirtē 3.kvartāla 1. un 2.nogabalos 1.0 ha platībā. Minētie nogabali robežojas ar saimniecību "/nosaukums/". Tā kā iepriekš starp abām saimniecībām bija robežstrīds, iesniegumu /pers. O/ pārbaudīja dabā. Veicot cirsmas uzmērīšanu, konstatēja, ka starp abām saimniecībām bija ierīkotas robežzīmes un robežstiga. Iesniegtā cirsmas skice atbilda iestigotajai platībai dabā un nebija iestigota ārpus īpašuma robežas. Tā kā neatbilstības netika konstatētas, /pers. O/ izsniedza /pers. G/ apliecinājumu koku ciršanai saimniecības "/nosaukums/" 3.kvartāla l. un 2.nogabalos.

Par robežu strīda neesamību liecināja arī Austrumlatgales virsmežniecības virsmežziņa vietnieks /pers. S/, kurš veica pieteicēja apstrīdēšanas iesnieguma pārbaudi un sastādīja 2016.gada 28.aprīļa pārbaudes aktu par veikto pārbaudi uz vietas *(lietas 31. - 32.lapa)*.

Tiesa kritiski vērtē minēto liecinieku liecības. Tiesas ieskatā viņiem nebija pamata atzīt, ka īpašumu "/nosaukums/" un "/nosaukums/" robežstrīds nepastāv, jo gan /pers. O/, gan /pers. S/ bija informēti par minēto robežstrīdu vēl 2012.gadā, kad pieteicējam atteica izsniegt ciršanas apliecinājumu sakarā ar to, ka starp pieteicēju un blakus esošā nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieku /pers. G/ ir strīds par robežām. Minētie liecinieki paši 2012.gadā konstatēja, ka saimniecībai "/nosaukums/" ierīkotas divas robežzīmes Nr.2 un Nr.3, kā arī divas robežstigas starp robežzīmēm 2-3 un 3-4 ar blakus esošo īpašumu "/nosaukums/" (kad. Nr.3858060035, zemes vienības Nr.3858040005). Tiesa uzskata, ka par 3 gadiem robežstigas nevar tā aizaugt, ka meža speciālisti, kuri bija informēti un paši konstatēja, ka konkrētajā vietā mežā ir divas robežstigas, pēc 3 gadiem konstatētu tikai vienu robežstigu.

Par to, ka starp pieteicēju unnbsp; blakus esošā nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieku /pers. G/ ir strīds par robežām liecināja arī liecinieks /pers. N/, kurš kā sertificēts mērnieks, veicot minētā robežstrīda izpēti 2016.gada martā, konstatēja, ka zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs B/robežzīme Nr.4 nav saglabājusies, bet dabā ierīkotā robežzīme (metāla caurule ar kupicu) atrodas 8,7 m attālumā pie jau izveidotā grāvja. Robežzīme Nr.3 dabā nav saglabājusies, bet dabā konstatējamas iznīcinātās kupicas pazīmes (vieta atbilst zemes robežu plānam), bet patvaļīgi ierīkota robežzīme (kupica) 12,1 m attālumā. Robežzīme Nr.2 nav saglabājusies, bet 14,8 m attālumā patvaļīgi ierīkota robežzīme (kupica). Par konstatēto situāciju dabā /pers. N/ 2016.gada 27.septembrī sastādīja izziņu par situāciju dabā *(lietas 59.lapa)* un robežu priekšizpētes shēmu *(lietas 60.lapa)*.

No minētajām liecībām tiesa secina, ka /pers. N/ konstatēja gan jaunas robežzīmes, gan veco robežzīmju vietas, kas liecina par to, ka starp pieteicēju unnbsp; blakus esošā nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieku /pers. G/ ir strīds par robežām konkrētajā meža posmā.

Izvērtējot lietas materiālus tiesa secina, ka uz 2015.gada 11.martu, kad Balvu mežniecības Viļakas nodaļas vecākais mežzinis Kubulu pagasta īpašuma "/nosaukums/" īpašniekam /pers. G/ izsniedza koku ciršanas apliecinājumu Nr.951780 saimniecībā "/nosaukums/" meža 3.kvartāla 1. un 2.nogabalos, starp pieteicēju unnbsp; blakus esošā nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieku /pers. G/ ir strīds par robežām, un, pastāvot minētajam strīdam, koku ciršanas apliecinājums Nr.951780 uzsniegts nepamatoti.

[9] VMD norāda, ka pie tādiem pašiem apstākļiem pieteicējam 2015.gada 23.februārī tika izsniegts koku ciršanas apliecinājums Nr.949714 un pret to neviens neiebilda un pats pieteicējs nenorādīja uz strīda esamību ar blakus esošā nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieku /pers. G/.

Uz minēto tiesa norāda, ka VMD bija tiesības atteikt pieteicējam izsniegt koku ciršanas apliecinājumu Nr.949714 2015.gada 23.februārī uz tā paša pamata, kā to atteica ar 2012.gada 6.jūlija lēmumu Nr.1.4-5/237, jo kā jau tiesa konstatēja sprieduma [8] punktā, starp pieteicēju unnbsp; blakus esošā nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieku /pers. G/ ir strīds par robežām.

Tas fakts, ka pieteicējam 2015.gada 23.februārī izsniegtais koku ciršanas apliecinājums Nr.949714 netika pārsūdzēts un atcelts, nenozīmē, ka automātiski bija tiesības izsniegt 2015.gada 11.martā īpašuma "/nosaukums/" īpašniekam /pers. G/ koku ciršanas apliecinājumu Nr.951780, neņemot vērā robežstrīda esamību.

[10] Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī izvērtējot Lēmumu kopumā, tiesa secina, ka Lēmums atzīstams par prettiesisku un ir atceļams.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 "Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Tiesa konstatē, ka valsts nodeva 28,46 *euro* apmērā par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā ir samaksāta 2016.gada 23.augustā *(lietas 6.lapa)*. Tā kā pieteicēja pieteikums ir apmierināts, tad no Latvijas Republikas par labu viņam piespriežama samaksātā valsts nodeva, atlīdzinot to no Valsts meža dienesta budžeta līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Apmierināt /pers. D/ pieteikumu par Valsts meža dienesta 2016.gada 20.jūlija lēmuma Nr.VMD1-20/548 atcelšanu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts meža dienesta 2016.gada 20.jūlija lēmumu Nr.VMD1-20/548.

Uzlikt par pienākumu Valsts meža dienestam atlīdzināt /pers. D/ samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis S.Linkevičs